

ΣΥΝΕΧΗΣ Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ Φ.Ο.Σ. Γ.Π.Α. ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΟΥΝΑ

Πριν την ανάβαση στην Γκιώνα.... ενδεκάωρη πορεία στην Πάρνηθα.

Την Πάρνηθα ο Σύλλογός μας έχει επισκεφθεί αρκετές φορές και με ποικίλες καιρικές συνθήκες (ομίχλη, χιόνι, βροχή, κρύο, ζέστη), αλλά και με ευνοϊκό καιρό. Στη μία μάλιστα από αυτές είχαμε εξετάσει το βαθμό επιτυχίας των αναφυτεύσεων-αναδασώσεων που έχουν κατά καιρούς γίνει. Τη φορά αυτή, 15 Μαΐου 2022, με την ευκαιρία πραγματοποίησης εκπαιδευτικής εκδρομής στο πλαίσιο του μαθήματος «Πανίδα Φυσικών Οικοσυστημάτων», αρκετά μέλη του Φ.Ο.Σ. συμμετείχαν. Πρόκειται ουσιαστικά για την πορεία που έχει ήδη αναφερθεί σε προηγούμενο κείμενο, σε περιγραφή ιδιωτικής εκδρομής και από μέλη του Συλλόγου, στις 11 Απριλίου 2021.

Και αυτή τη φορά, η πορεία ξεκίνησε από την πηγή στη θέση Παλιοχώρι, όπου και φυτώριο της Δασικής Υπηρεσίας. Ακολουθήσαμε για λίγο τον

ασφαλτοστρωμένο δρόμο και αφού γεμίσαμε τα παγούρια μας από την πηγή Βιλιάνι, κατηφορίσαμε αριστερά μας μονοπάτι χωρίς σήμανση μέχρι την κοίτη ρέματος που έρχεται από το διάσελο Πανός, στη συνέχεια ανηφορίσαμε σε ασαφές μονοπάτι την απέναντι απότομη ράχη μέχρι τα ριζά της Πλατυβούνας όπου κατεστραμμένος ασφαλτόδρομος οδηγεί στην περίφημη βίλα Παπαδόπουλου, που ερειπωμένη και

κυριολεκτικά λεηλατημένη δείχνει την απερισκεψία αυτών που την κατέστρεψαν, αλλά και εκείνων που θα μπορούσαν με ενέργειές τους να την διατηρήσουν σε καλή κατάσταση ως ορειβατικό καταφύγιο ή για άλλη τουριστική χρήση.

Πάλι σε ασαφές, ουσιαστικά ανύπαρκτο λόγω της καταστροφικής πυρκαγιάς του 2007 μονοπάτι κατηφορίσαμε με νοτιοδυτική κατεύθυνση και φτάσαμε στην πηγή Ρουμάνι. Την πηγή αυτή παλιά επισκέπτονταν με καλά σημασμένο μονοπάτι

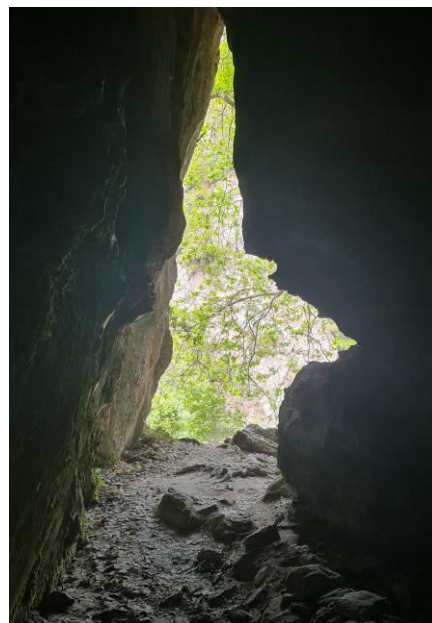
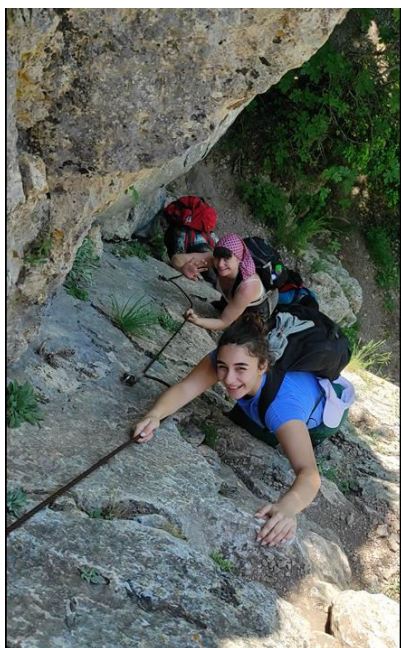
πολλοί πεζοπόροι της Πάρνηθας, τώρα όμως δείχνει εγκαταλειμμένη, πνιγμένη όπως είναι από παντός είδους βλάστηση που κάνει την προσέγγισή της δύσκολη.

Παραμένει όμως όμορφη με τον πλατανιά που σχηματίζεται από τα νερά ρέματος που αρχίζει από αυτήν και συνεχίζει την πορεία του μέχρι τον Κηλάδωνα ποταμό στον οποίο και εμείς κατευθυνθήκαμε. Κατηφορίσαμε πλέον προς το ερημοκλήσι

της Αγίας Παρασκευής και συνεχίσαμε για να φτάσουμε στο περίφημο σπήλαιο του Πανός. Για το σπήλαιο αυτό χρειάζεται να κατεβούμε απότομο βράχο, χρησιμοποιώντας σχοινί και πατώντας σε λαξευμένες εσοχές. Σχετική αργοπορία υπήρξε λόγω του μεγάλου αριθμού των συμμετεχόντων φοιτητών μας και της σχετικής απειρίας ορισμένων

από αυτούς σε παρόμοιο πεδίο. Παρόλα αυτά όλοι ενθουσιάστηκαν με την κατάβαση αυτή του βράχου, επισκέφθηκαν το σπήλαιο του Πανός και πολλοί κολύμπησαν στα ολοκάθαρα νερά μεγάλης βάθρας που ο Κηλάδωνας σχηματίζει πιο κάτω. Η προς τα ανάντι πορεία εντός ποταμού πάντα ενθουσιάζει τους περιπατητές και ακριβώς αυτό συνέβη και σε αυτή την εκδρομή, που κυριολεκτικά οι φοιτητές μας εντυπωσιάστηκαν από το όλο

σκηνικό με αποκορύφωμα την προσπάθεια προσπέλασης μικρού καταρράκτη, με τη σημαντική βοήθεια του Νικόλα Αγαλόπουλου. Στο τέλος, βρεγμένοι όλοι, αλλά ευτυχισμένοι συνεχίσαμε την πορεία προς την γραφική τοποθεσία «Καλύβα του Καλόγερου» όπου η γιγαντωμένη από το νερό παρακείμενης πηγής ιτιά χαρίζει τον ίσκιο της σε κάθε καταπονημένο στρατοκόπο.

Με σηματοδοτημένη πλέον πορεία συνεχίσαμε, περάσαμε την πηγή Κρόνιζα και μετά από πολλές απότομες κατηφόρες και ανηφόρες καταλήξαμε στη μεγαλύτερη πηγή της Πάρνηθας, την Γκούρα. Η πορεία συνεχίστηκε σε χωματόδρομο που αρχίζει πάνω από την πηγή αυτή και περνώντας από το διάσελο Πανός καταλήξαμε στο αρχικό μέρος της πορείας μας και από εκεί στο Παλιοχώρι.

Η διαδρομή αυτή που πολύ αδρά περιγράφηκε διήρκησε τελικά 11 ώρες, γεγονός που καταδεικνύει πόσο η ανομοιογένεια μίας ομάδας περιπατητών δημιουργεί καθυστερήσεις. Παρόλα αυτά αρκετοί συμμετέχοντες που δεν είχαν ξαναέρθει σε εκδρομές του Φ.Ο.Σ. ενδιαφέρθηκαν για τη συμμετοχή τους στις δραστηριότητες του Συλλόγου μας όπως αυτή της εκδρομής στην Γκιώνα που περιγράφεται παρακάτω.

Η συνδιοργάνωση αυτή έδωσε όμως την ευκαιρία και σε μέλη του Φ.Ο.Σ. να εντρυφήσουν περισσότερο στο θέμα «Πανίδα» καθώς κατά τη διάρκεια της εκδρομής δόθηκε ιδιαίτερο βάρος στην παρατήρηση και μετάδοση γνώσεων για ζώα που συναντήσαμε: αγριόχοιρο, ελάφια, αμφίβια, ερπετά, υδρόβια κ.ά αρθρόποδα, αλλά και ίχνη (τορός, περιττώματα, σκαψίματα και στοές) όπως λύκου, λαγού, ελαφιού, αγριόχοιρου και αρουραίων.

ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΓΚΙΩΝΑΣ: ΣΚΟΠΟΣ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ!

Στις 4-5 Ιουνίου 2022 ο Σύλλογός μας πέτυχε εκείνο που σε προηγούμενη διαδρομή δεν κατέστη δυνατό να πραγματοποιηθεί. 53 άτομα ανεβήκαμε στην 5η πιο ψηλή κορυφή της Ελλάδας, 2510μ υψόμετρο, την Γκιώνα, το περίφημο Ασέλινο

Όρος των Αρχαίων. Φτάνοντας στην κορυφή επισημάνθηκε αυτό ακριβώς, ότι «αυτή τη στιγμή είμαστε ψηλότερα από κάθε κάτοικο της Στερεάς Ελλάδος, της Πελοποννήσου, της Θράκης, της Κρήτης και λοιπών νησιών».

Η πορεία από το χωριό Καλοσκοπή σε χωματόδρομο δεν παρουσίαζε κάτι το ιδιαίτερο. Το μόνο σημείο στην πορεία αυτή που ενδιαφέρει είναι το μνημείο που δεξιά μας παρατηρούμε στο βάθος ενός ξέφωτου για να θυμίζει την περίφημη Μάχη της Ντρέμισσας, τον Μάιο του 1821, στην Αρβανιτόραχη όπου ο Πανουργιάς και ο Γκούρας με 700 πολεμιστές από τη γύρω περιοχή κατατρόπωσαν τους 3.000 Τουρκαλβανούς του Ομέρ Βρυώνη. Έτσι ναυάγησε το σχέδιο για να περάσει αυτός στην Πελοπόννησο και έδωσε την ευκαιρία στον Κολοκοτρώνη να αλώσει την Τριπολιτσά, γεγονός που εδραίωσε την Ελληνική

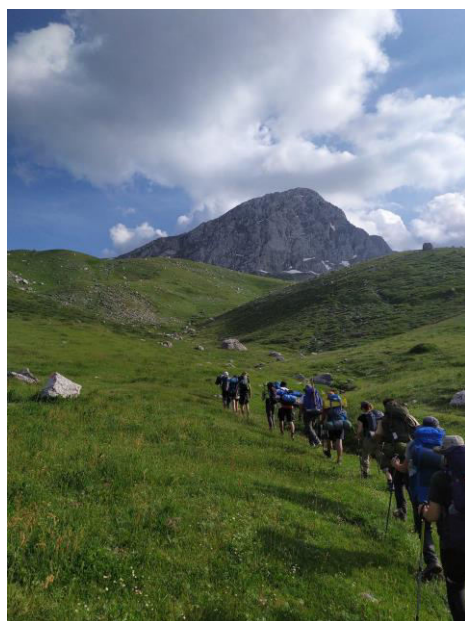
Επανάσταση.

Μετά από 2,5 ώρες φτάσαμε στο πρώτο χιόνι στη βάση ανηφορικού μονοπατιού και το τοπίο απέκτησε ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Το μονοπάτι αρκετά ανηφορικό φθάνει σε ολοπράσινο ψευδαλπικό τοπίο, το οποίο εκτός της πληθώρας των λουλουδιών στολίζεται με ρυάκι που αποτελεί και την απαρχή του ποταμού

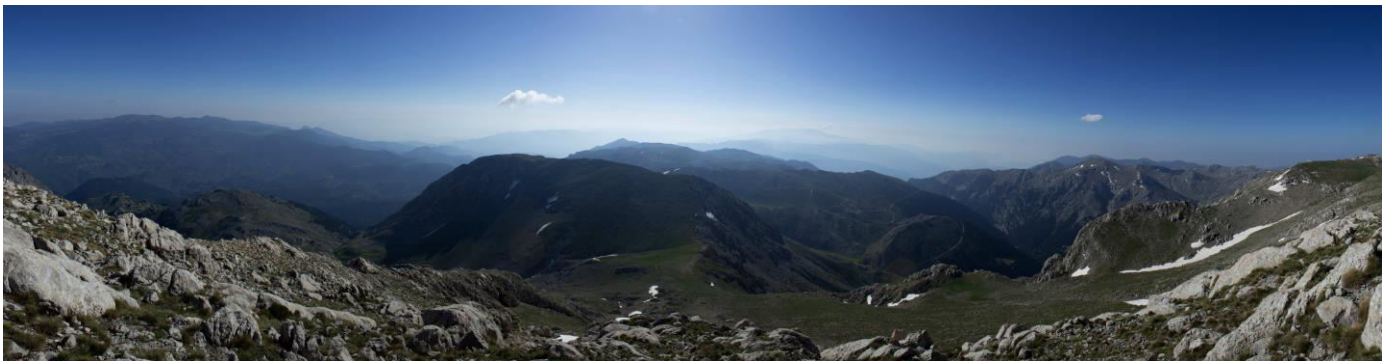
Μόρνου. Συνοδευόμενοι από το κελάρυσμα του νερού φτάνουμε στην περίφημη Βαθιά Λάκκα της Γκιώνας κάτω ακριβώς από την ψηλότερη κορυφή της. Το θέαμα της

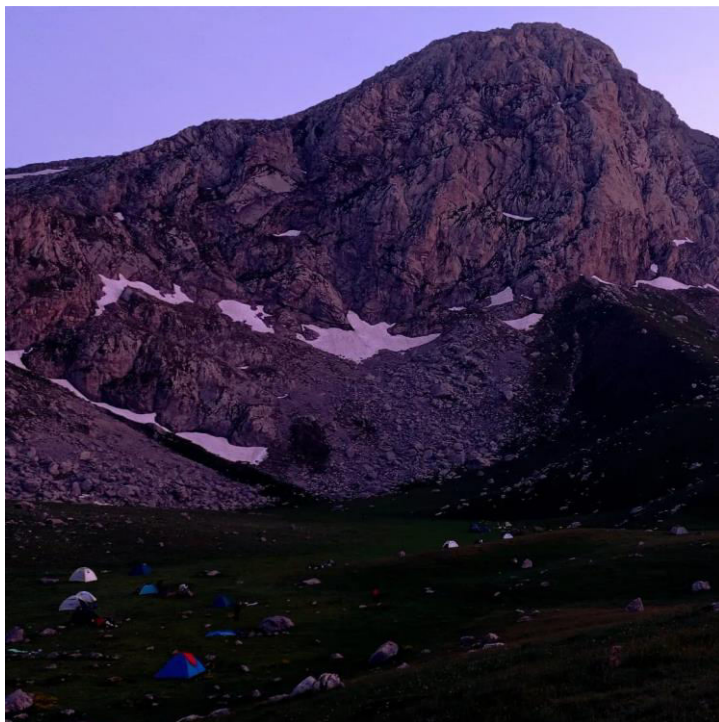
Λάκκας αυτής μοναδικό. Αυτή την εποχή η λίμνη που σχηματίζεται εκεί από το λιώσιμο των χιονιών δεν υπήρχε, δίνοντάς μας την ευκαιρία να περιδιαβούμε τον ολοπράσινο τάπητα και να στήσουμε τα αντίσκηνά μας επάνω σε αυτόν. Νερό πήραμε όλοι από το λιώσιμο παρακείμενου μικρού παγετώνα, που αν και η παρουσία πλατυελμίνθων της Κλάσης *Turbellaria* που είρπαν στις βρεγμένες πέτρες ίσως παραξένεψε μερικούς, η πληροφορία ότι αυτά είναι εντελώς ακίνδυνα τους καθησύχασε. Η θέα του ηλιοβασιλέματος προς τα Βαρδούσια

συγκέντρωσε σχεδόν όλους σε ράχη πάνω από την Λάκκα από όπου μάλιστα παρατηρήσαμε και αγριόγίδα σκαρφαλωμένα στις αποτομιές της Πλατυβούνας (2.317μ) ή να τρέχουν στο χιόνι.

Η διανυκτέρευση σε υψόμετρο (1.950μ) κάτω από τον έναστρο ουρανό αποτέλεσε για πολλούς μία πρωτόγνωρη εμπειρία και ιδιαίτερα για αυτούς που κοιμήθηκαν εκτός σκηνής. Χαρακτηριστική η δήλωση της φοιτήτριάς μας Ιωάννας

Ιωάννου που κοιμήθηκε φορώντας τα γυαλιά της για να μπορεί να παρατηρεί καλύτερα «...τους γαλαξίες και τις απέραντες τις ξαστεριές....».

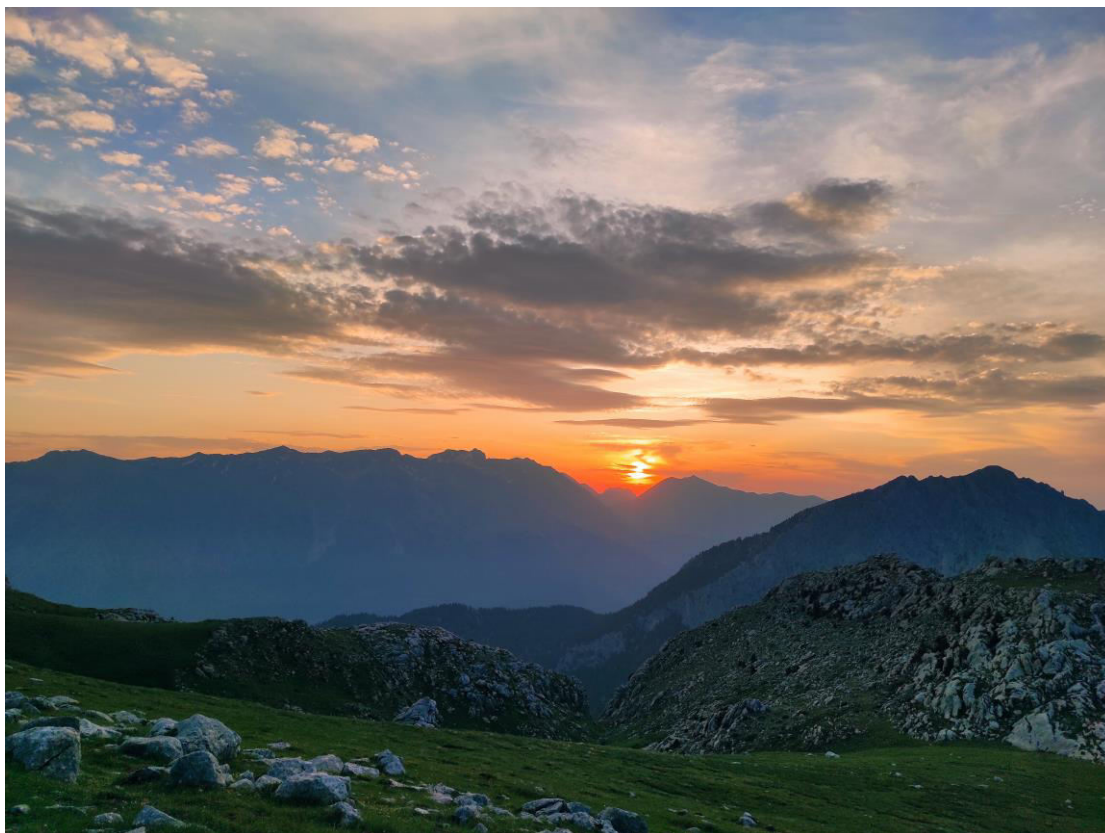
Νωρίς την επόμενη ημέρα ξεκινήσαμε για την κορυφή περνώντας από το διάσελο της Πλατυβούνας. Από εκεί η θέα κάτω αριστερά, της κοιλάδας της Ρεκάς και της Λάκκας Καρβούνη όπου και ορειβατικό καταφύγιο, είναι ανεμπόδιστη. Με συνεχή ανηφορική πορεία περνώντας και από

συγκεντρώσεις χιονιού, φτάνουμε σε 1,5 ώρα στην κορυφή. Μια μικρή παρουσίαση των γύρω κορυφών του βουνού, αλλά και των Βαρδουσίων και της Οίτης και τη θέαση ακόμα του Καλλίδρομου, του Παρνασσού και της Όρθρυος και η απαραίτητη ομαδική φωτογράφιση σηματοδότησε την έναρξη της επιστροφής. Η συνάντηση μιας εκτεταμένης χιονούρας έδωσε την αφορμή σε αρκετούς τολμηρούς για μια απολαυστική ολίσθηση με τα επιφωνήματα της χαράς να σκορπίζονται τριγύρω, συντομεύοντας έτσι και την απόσταση της επιστροφής μέχρι το διάσελο.

Η κατάβαση από τη Βαθιά Λάκκα έγινε από τα ίδια, αναγκαστικά δηλαδή περάσαμε από το χωματόδρομο που οδηγεί στην Καλοσκοπή αφού όμως αυτή τη φορά ξεκουραστήκαμε ιδιαίτερα σε ένα καταρράκτη που σχηματίζεται από λιωμένα χιόνια και σε πηγή πιο κάτω.

Εκεί συγκεντρωθήκαμε, όλη η ομάδα, όπως κάθε φορά πρέπει να κάνουμε, κάτι που συνδέει τα μέλη του Συλλόγου και αποτελεί ευκαιρία συζήτησης για πολλά θέματα, ενισχύοντας τον παιδευτικό χαρακτήρα του Συλλόγου που αποτελεί έναν από τους σκοπούς και στόχους ιδρύσεως του Συλλόγου στο Πανεπιστήμιό μας.

*Επιμέλεια κειμένου
Νικόλαος Γ. Εμμανουήλ, Ομότιμος Καθηγητής
Ελένη Ν. Πάνου, Ε.ΔΙ.Π.*

Οι φωτογραφίες έχουν επιλεγεί από πλήθος που έδωσαν τα μέλη και οι φίλοι του Φ.Ο.Σ. Γ.Π.Α. που συμμετείχαν στις εκδρομές:

Πάρνηθα: Αγαλόπουλος Νικόλας, Αραπάκης Νίκος, Βαρβεράκης Μαρίνος, Δανίκα Δανάη, Δαρεμά Νατάσα, Κοντός Γιώργος, Κωτούλας Πέτρος, Πάνου Ελένη.

Γκιώνα: Δεσλής Δημοσθένης, Δήμου Αναστασία, Κοντός Γιώργος, Ντουριέ Γιώργος, Πάνου Ελένη, Παπαδόπουλος Κωνσταντίνος, Πιπέρκας Αναστάσης, Σκαλτσά Ιωάννα, Στούμπου Παναγιώτα.